

3

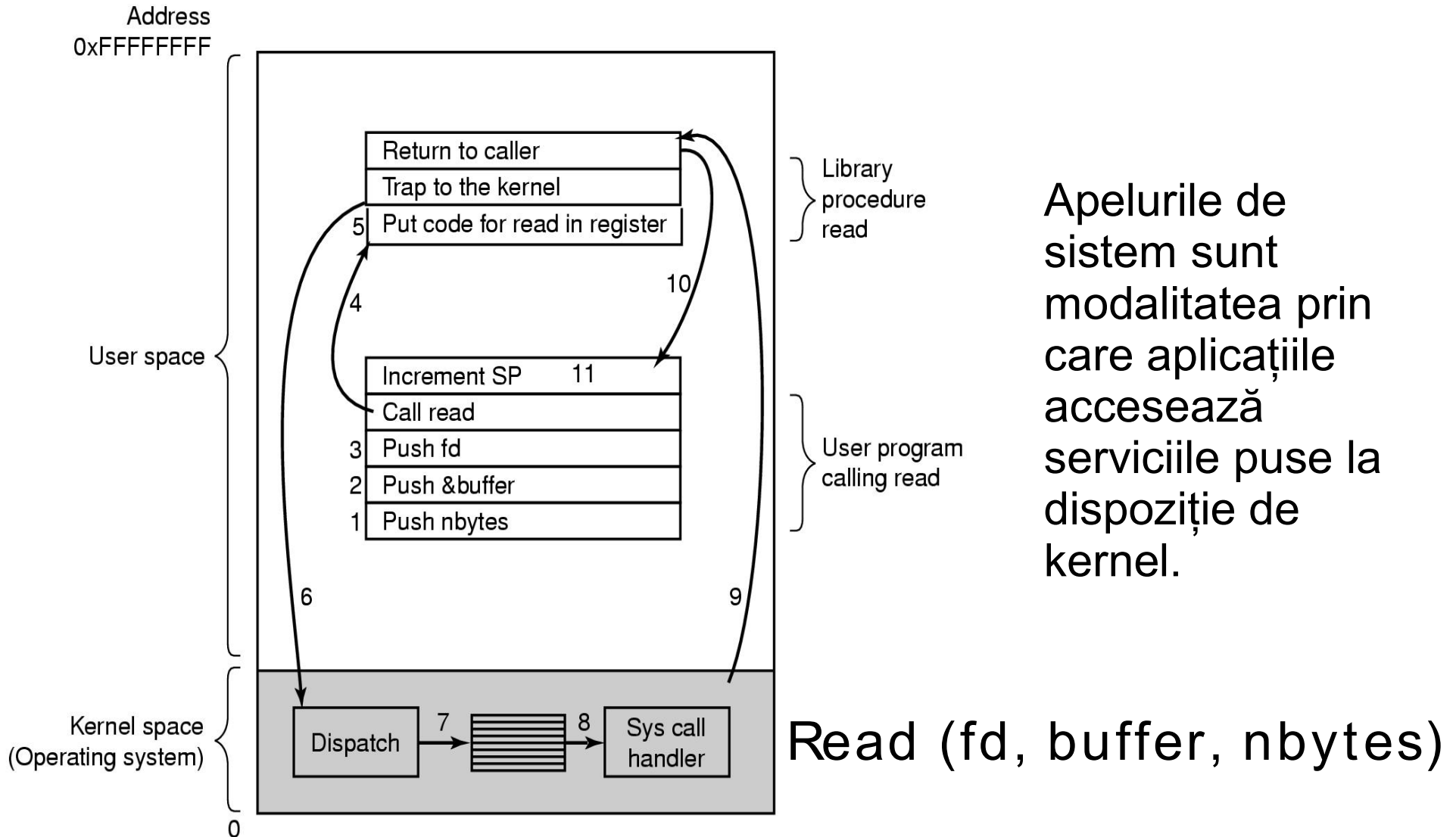
Apeluri de sistem

12 martie 2009

- Care este entitatea VFS care identifică în mod unic, în sistem, un fișier?
- Ce problemă încearcă să rezolve planificatorul de operații de I/E?
- De ce în Windows există un API unic pentru operații asincrone și de semnalizare, indiferent de tipul resursei cu care se lucrează (timer, socket, fișier, proces, etc.), iar în Linux nu ?

- Apeluri de sistem
- GAS, stack frame
- Implementarea apelurilor de sistem în Linux

- UTLK: capitolul 10
- LKD: capitolul 5
- WI: capitolul 3 (System Service Dispatching)

Apelurile de sistem sunt modalitatea prin care aplicațiile accesează serviciile puse la dispoziție de kernel.

Read (fd, buffer, nbytes)

- Exemple de funcții ce fac apeluri de sistem:
 - Linux: read, write, etc.
 - Windows: NtReadFile, NtWriteFile, etc.
- Exemple de funcții ce nu fac apeluri de sistem:
 - Memcpy, strcpy

- O modalitatea de a intra în mod controlat în kernel: trap / excepție / întrerupere sincronă cauzată de execuție unei instrucțiuni speciale
- Trap-ul are asociat o rutină de tratare (system call dispatcher)
- Apelurile de sistem se identifică prin numere
- Informații suplimentare se pot pasa prin parametri

Un apel de sistem determină comutarea contextului de la aplicație la kernel. Procesul curent își continuă execuția în kernel mode și rulează rutina asociată apelului de sistem.

- Se trece din user-mode în kernel mode
- Se ridică restricțiile de accesarea kernel space
- Se schimbă stiva user cu cea kernel
- Se verifică și copiază argumentele din user space în kernel space
- Se identifică și rulează rutina asociată cu apelul de sistem
- Se comută înapoi în user mode și se continuă execuția aplicației

- Întregi de dimensiunea cuvântului mașinii – pentru simplitate
- Sunt stocați fie în regiștri, fie pe stiva user; sunt copiați pe stiva kernel de către dispatcher
- Pot conține pointeri (in/out); accesarea pointerilor se face de către rutina ce implementează apelul de sistem
- Valorile parametrilor nu pot fi considerate ca fiind valide – trebuie verificate;
- Atenție sporită la pointeri

- Aplicația poate pasa un pointer care să pointeze în kernel-space
 - Pointer de tip in către kernel space: acces la date protejate
 - Pointer de timp out: coruperea memoriei kernel
- Soluție: verificare valorii pointerului și interzicerea apelului de sistem în cazul în care acesta pointează către kernel space

- Aplicația poate să paseze parametri cu pointeri către zone de memorie nemapate în spațiul de adresă al procesului
- Soluția evidentă: verificarea adresei înainte de orice accesare
 - Costisitoare, necesită căutarea adresei în spațiul de adresă al procesului

- Nu facem verificări explicite
- Dacă o adresă este invalidă în momentul accesării sale se va genera un page-fault
 - Se rulează rutina de tratare a page fault-ului
 - Identificăm faptul că page falt-ul a fost cauzat de o adresă invalidă primită din user-space
 - Întrerupem apelul de sistem cu eroare
- În cazul în care adresa este corectă nu trebuie să face verificări suplimentare

- Copy on write, demand paging, swap
 - Identificare: adresa de fault este în user-space și este validă
- Kernel bug
 - Identificare: adresa de fault este în user-space și este invalidă
- Pointer invalid primit din user-space
 - Identificare: adresa de fault este în user-space și este invalidă
- Ambiguitate în cazul ultimelor două situații

- Kernel bug

```
int *i=NULL;
if (*i != 0)...
```

- Pointer invalid pasat din user-space

```
/* ubuf vine din user-space si e NULL */
memcpy(kbuf, ubuf, len);
```

- Secvențele de cod ce accesează direct spațiul utilizator sunt marcate special
- La rezolvarea page fault-ului verifică dacă adresa codului ce a generat page-fault-ului face parte dintr-o zonă special marcată
 - Da -> pointer invalid pasat din user-space
 - Nu -> kernel bug

- Soluția ineficientă:
 - Cost adresă validă: căutare adresei în spațiul de adresă al procesului
 - Cost adresă invalidă: căutare adresei în spațiul de adresă al procesului
- Soluția eficientă:
 - Cost adresă validă: zero
 - Cost adresă invalidă: cost page fault + căutare adresei în spațiul de adresă al procesului + căutarea adresei ce a generat fault-ul

- Nu se face doar în rutinele ce implementează apelurile de sistem ci și în ... device drivere
- Nu accesați niciodată direct spațiul utilizator – folosiți funcțiile / infrastructura pusă la dispoziție de către kernel

OS	char	short	int	long	void*
Unix 32bit	1 byte	2 bytes	4 bytes	4 bytes	4 bytes
Windows 32bit	1 byte	2 bytes	4 bytes	4 bytes	4 bytes
Unix 64bit	1 byte	2 bytes	4 bytes	8 bytes	8 bytes
Windows 64bit	1 byte	2 bytes	4 bytes	4 bytes	8 bytes

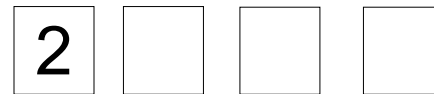
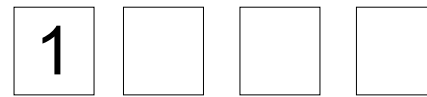
- Datele își pot schimba semnificația între user space și kernel space

```
struct my_struct {
    long a;
    int b;
};
```

Little endian

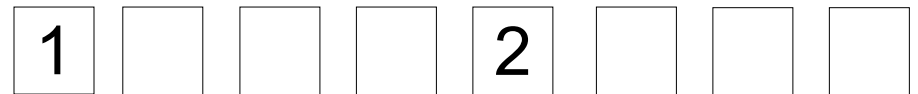
User-space 32 biți:

```
{ .a = 1, .b = 2 };
```


Kernel space 64 biți:

```
{a = 8589934593,
 b = -1075374248}
```


- Fluxul de execuție: aplicație -> libc -> apel de sistem
- Generarea trap-ului: `int $0x80` sau `sysenter` (Pentium II)
 - Numărul apelului de sistem: `eax`
 - Parametrii: `ebx`, `ecx`, `edx`, `esi`, `edi`, `ebp`
 - Rezultatul: `eax`

NAME

dup2 - duplicate a file descriptor

SYNOPSIS

```
#include <unistd.h>
```

```
int dup2(int oldfd, int newfd);
```

```
000c7590 <__dup2>:  
    c7590:      mov     %ebx, %edx  
    c7592:      mov     0x8(%esp), %ecx  
    c7596:      mov     0x4(%esp), %ebx  
    c759a:      mov     $0x3f, %eax  
    c759f:      int     $0x80  
    c75a1:      mov     %edx, %ebx
```

- Comentarii
 - Pe mai multe linii: /* */
 - Pana la sfarsitul linei (dependente de platforma): # ! ; |
- Operanzi:
 - Imediati: precedati de \$
 - Intel: push 4
 - AT&T: push \$4
 - Registri: precedati de %
 - Intel: push eax
 - AT&T: push %eax

- Operanzi (2)
 - Sursa si destinatia sunt inversate:
 - Intel: `add eax, 4`
 - AT&T: `add $4, %eax`
 - Dimensiunea operandului este specificata prin postfixarea b, w, l, q la mnemonica instructiunii:
 - Intel: `mov al, byte ptr FOO`
 - AT&T: `movb FOO, %al`

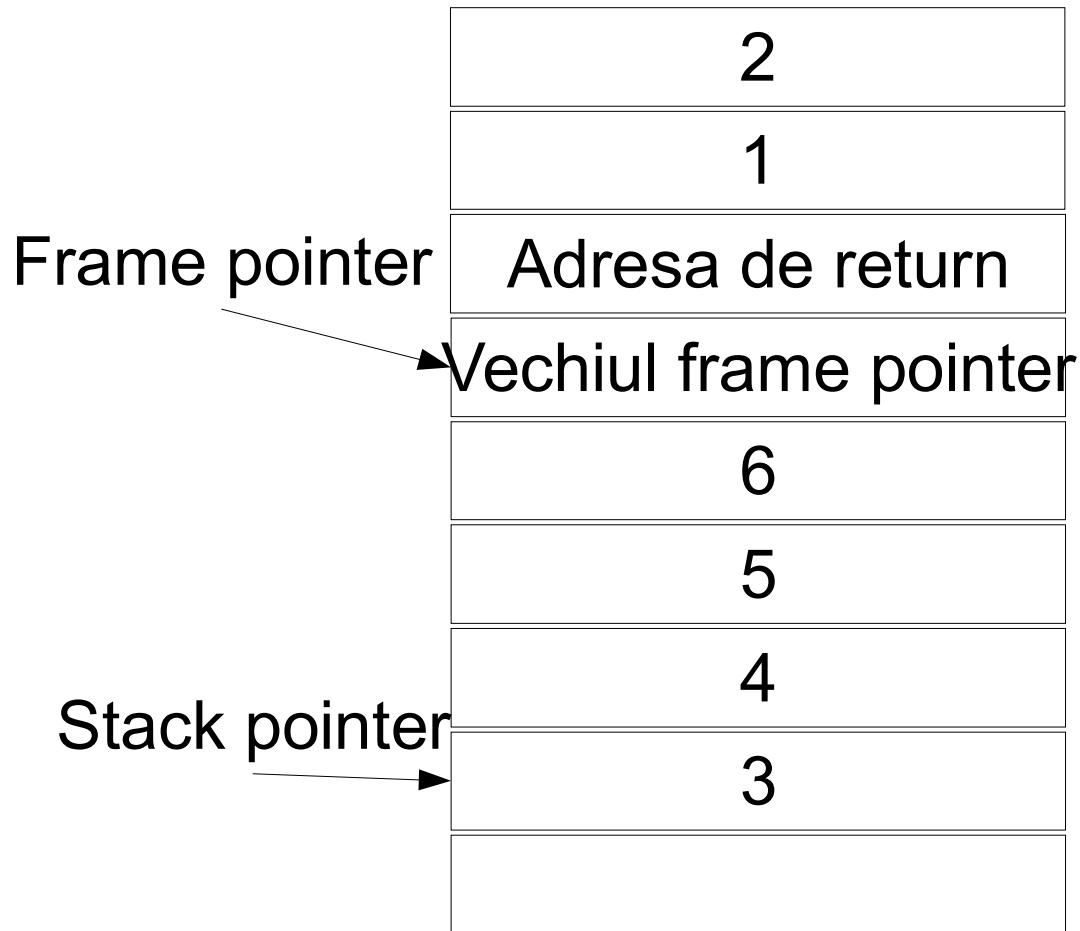
- Adresare indirectă
 - Intel: [base + index*scale + displ]
 - AT&T displ(base, index, scale)
- Exemple
 - Intel: mov eax, [100]
 - AT&T: mov 100(,1), %eax
 - Intel: mov eax, [ebx-100]
 - AT&T: mov -100(%ebx), %eax
 - Intel: mov eax, [100+ebx*4]
 - AT&T: mov 100(,%ebx,4), %eax

- Modul în care sunt aranjate pe stivă informațiile pentru funcția curentă
- Stiva programului este o stivă de frame-uri
- Frame stack-ul conține:
 - Parametrii funcției
 - Adresa de return
 - Opțional: adresa vechiului frame pointer
 - Variabilele locale

```
int a(int b, int c)
{
    int d=3, e=4, f=5, g=6;
    return b+c+d+e+f+g;
}

int main()
{
    return a(1,2);
}
```

Stack frame-ul pentru funcția a

Direcția de creștere a spațiului de adresă

```
(gdb) break 4
```

```
Breakpoint 1 at 0x8048366: file f.c, line 4.
```

```
(gdb) run
```

```
Starting program: /home/tavi/a.out
```

```
Breakpoint 1, a (b=1, c=2) at f.c:4
```

```
4          return b+c+d+e+f+g;
```

```
(gdb) x/8 $esp
```

```
0xbfeca94: 0x00000003 0x00000004 0x00000005 0x00000006
```

```
0xbfeca94: 0xbfecaeb8 0x0804839f 0x00000001 0x00000002
```

```
$objdump -dr a.o
```

```
.....
```

```
44:    sub     $0x8,%esp
47:    movl   $0x2,0x4(%esp)
4f:    movl   $0x1,(%esp)
56:    call   57 <main+0x21>
       57: R_386_PC32  a
```

```
....
```

```
00000000 <a>:
    0:   push   %ebp
    1:   mov    %esp,%ebp
    3:   sub    $0x10,%esp
    6:   movl   $0x3,-0x10(%ebp)
    d:   movl   $0x4,-0xc(%ebp)
   14:   movl   $0x5,-0x8(%ebp)
   1b:   movl   $0x6,-0x4(%ebp)
   22:   mov    0xc(%ebp),%eax
   25:   add    0x8(%ebp),%eax
   28:   add    -0x10(%ebp),%eax
   2b:   add    -0xc(%ebp),%eax
   2e:   add    -0x8(%ebp),%eax
   31:   add    -0x4(%ebp),%eax
   34:   leave
   35:   ret
```



```
000c7590 <__dup2>:  
c7590:      mov     %ebx,%edx  
c7592:      mov     0x8(%esp),%ecx  
c7596:      mov     0x4(%esp),%ebx  
c759a:      mov     $0x3f,%eax  
c759f:      int     $0x80  
c75a1:      mov     %edx,%ebx
```

```
ENTRY(system_call)
    ...
    SAVE_ALL
    ...
    cmpl $(nr_syscalls),%eax
    jae badsys
    call *sys_call_table(,%eax,4)
    movl %eax,PT_EAX(%esp)
    ...

ENTRY(sys_call_table)
    .long SYMBOL_NAME(sys_ni_syscall)
    .long SYMBOL_NAME(sys_exit)
    .long SYMBOL_NAME(sys_fork)
```

```
#define SAVE_ALL \  
    ...  
    push %eax \  
    push %ebp \  
    push %edi \  
    push %esi \  
    push %edx \  
    push %ecx \  
    push %ebx
```

```
#define asmlinkage CPP_ASMLINKAGE  
    __attribute__((regparm(0)))
```

```
asmlinkage long sys_open(const char *  
    filename, int flags, int mode)
```

- Forțează toți parametrii pe stivă (altfel compilatorul poate face optimizări)
- Funcția poate fi definită cu mai puțin de șase parametri (chiar dacă dispatcher-ul salvează cei șase regiștri pe stivă de fiecare dată)

Scrieți secvența de cod ce interceptează apelul de sistem `open` și face astfel încât la fiecare invocare să se afișeze numărul și rezultatul apelului de sistem.

```
struct syscall_params {  
    long ebx, ecx, edx, esi, edi, ebp, eax;  
};
```

```
asmlinkage long interceptor(struct syscall_params sp)  
{  
    int syscall=sp.eax, r=f(sp);  
    printk(„%d: %d\n“, syscall, r);  
    return r;  
}
```

```
f=sys_call_table[NR_open];  
sys_call_table[NR_open]=interceptor;
```

- Este doar un exercițiu didactic, în practică nu se recomandă interceptarea apelurilor de sistem
 - Probleme: race-uri
 - <http://www.watson.org/~robert/2007woot/>
 - Folosiți infrastructura de trace sau LSM
- Cazuri speciale pentru care această abordare nu funcționează
 - `clone()` - se uită și la alți regiștri salvați
 - `exec()` – trebuie să modifice valoarea EIP-ului salvat de procesor la comutarea contextului

?

